

27 okt 1915   Eerste uitvoering van de *Berceuse* voor mezzosopraan en piano (RC 112) door Alice Plato met begeleiding van Evert Cornelis in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam. Op het programma staat ook *Les chats*.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 28 oktober 1915:

Het geheele programma was eene noviteit en gij ziet, dat Alice Plato nog immer radicaal optreedt. Een coup de théâtre van negen Hollandsche manuscripten, waaronder vier prullen en vijf meesterstukjes. Ik noem alleen de laatste: *Il pleure dans mon coeur* van Carl Smulders, *La chanson de Marie-des-Anges* van Oberstadt, *Berceuse* en *Les chats* van Diepenbrock, *Le grand Lustruc* van Dresden. Wie zou meer verlangen? Dat gebeurt anders alleen op een binnenlandsch muzieksfeest, wanneer de zangers en zangeressen met dik geld betaald worden voor het Hollandsche lied.

Algemeen Handelsblad (S.Z. [= W.N.F. Sibmacher Zijnen]), 28 oktober 1915:

Oberstadt componeerde *La chanson de Marie-des-Anges*, het gedicht van Jean Richepin; dit en twee liederen van Diepenbrock, *Berceuse* en *Les chats*, verdienen onze belangstelling 't meest.

Het Nieuws van den Dag (Ulfert Schults), 28 oktober 1915:

Hoe vriendelijk – en tegelijk verstandig – van haar om den Nederlandschen componisten 'n groote plaats op haar programma af te staan. [...] Mooi breed van stijl is het lied van Anna Lambrechts-Vos, bijzonder fijn, en verreweg 't charmantste van den geheelen avond dat van Oberstadt, [...] terwijl de beide van Diepenbrock meer gedistingeerd, moderner, interessanter zijn. [...] Geestig Baudelaire's *Les chats*, door Diepenbrock fijn geïllustreerd.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 28 oktober 1915:

Als de best geslaagde teekenden wij aan een lied van Oberstadt, *La chanson de Marie-des-Anges* met een alleraardigst ritornel en een berceuse van Diepenbrock, geïnspireerd door een mooien tekst van Ch. van Lerberghe.

De Nieuwe Amsterdammer (Constant van Wessem), 6 november 1915:

Wij zijn steeds zeer verblijd als onze componisten iets goeds leveren en gracielijke liedjes als Diepenbrock componeerde (hoe eenvoudig van stijl is de *Berceuse*, hoe innig karakteriseerde de aanvangs-triool van *Les chats* het “frileux” der “chats puissants et doux” troosten ons.

9 okt 1918   Uitvoering van *Les chats* en *Mandoline* (RC 99) in Tivoli te Utrecht door Berthe Seroen en Evert Cornelis. Op het programma staan voorts liederen van Debussy (*Chansons de Bilitis*, *Ballade des femmes de Paris* en *Mandoline*) en pianowerken van Moussorgsky, Debussy en Chabrier.

Utrechtsch Provinciaal en Stedelijk Dagblad (J.S.B.B. [= J.S. Brandts Buys]), 10 oktober 1918:

Het tweede lied van Diepenbrock, *Les chats* vond ik een weinig ongeconcentreerd, eenigszins in de twee richtingen waarin het vers trekt, uit-éénvallende. De kattenwijsheid, de kattenwellustigheid en hun menselijke analogieën. Maar mogelijk is deze muziek synthetischer dan ze nu klonk: Mevrouw Seroen vatte haar namelijk niet heel sterk samen. Dit was haar eerste lied, en naar gewoonte bleek deze zangeres eerst sterke weerstanden, schroomvalligheden te moeten overwinnen eer ze voluit vrij zong. — Maar is ze eenmaal zoo ver, dan zingt ze ook heerlijk. Dan zingt ze als beleefde ze de dingen op het oogenblik zelf, als vond ze de woorden en muziek zoo juist in haar hart, ter uiting harer meest eigen sentimenten. — Daardoor hadden haar *Chansons de Bilitis* dat verwonderlijk levende, een oorspronkelijkheid, een amoureuze fraîcheur, die volkomen met de frischheid der muziek samenstemden.

29 jan 1919   Uitvoering van *Les chats* en *Mandoline* in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door Berthe Seroen en Evert Cornelis.
Verder liederen van Maurice Ravel, Claude Debussy en Gustave Charpentier.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 30 januari 1919:

Behalve twee Diepenbrock-liederen (*Les chats* van Baudelaire en *Mandoline* van Verlaine), welke Seroen zingt met evenveel bekoorlijkheid van melodie als stemmingskunst en tekstbeelding, bevatte het programma slechts noviteiten. En wanneer eenmaal de geschiedenis geschreven wordt onzer tegenwoordige muziek, die geleidelijk evolueert naar den nieuwen stijl, zal men Seroen prijzen als de bewonderenswaardige en gedesinteresseerde kunstenaar, door wie hier het moderne Fransche Lied in zijn volledige verschijning is ontdekt en bekend gemaakt. En wanneer zij misschien door het genootschap Nederland-Frankrijk als vertegenwoordigster van Groot-Nederland zal worden uitgenoodigd, om te Parijs een indruk te geven van onze muziek (moge dat inderdaad geschieden!) dan zou zij de Franschen zelf kunnen verbazen door de liefde, de genereuse toewijding en het meesterschap, waarmee zij hunne kunstenaars vertolkt heeft en onschatbare diensten bewees aan eene Schoonheid, welke ook dáár nog te weinig gevierd wordt.

Het Nieuws van den Dag (Ulfert Schults), 30 januari 1919:

Naast, of liever als voorgang tot de kunst der Fransche meesters, maakt Alphons Diepenbrock een goed figuur, in 't bijzonder met zijn *Mandoline*, die ons wel Debussy's prachtwerkje niet doet vergeten, maar toch zeer boeit door geestig coloriet. *Les Chats* maakte niet zulk 'n grooten indruk.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 31 januari 1919:

Mandoline van Diepenbrock is van vroegeren uitvoeringen bekend; Verlaine's muzikale illustrering dunkt ons bloeiender en karakteristieker dan Baudelaire's sonnet *Les chats*, waarin de stemming, ofschoon mooi in den aanvang, eenigszins scheen te vervagen.

3 jan 1920   Uitvoering van *Les chats* in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam door Berthe Seroen met begeleiding van Evert Cornelis. Het programma vermeldt verder liederen van Pijper, Roland-Manuel, Vermeulen, Chabrier en Ravel, pianowerken van Ravel en Voormolen.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 5 januari 1920:

Mevr. Seroen was vanaf Pijper's *Noëls* tot den laatsten Ravel onnavolgbaar in stem, in gebaar en in verwezenlijking van alle geheimen der composities. Daarover is gelukkig ieder het eens.